

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **Ing. J. L.**, proti žalovanému **Ministerstvu spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě proti nečinnosti vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 26/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 6. 8. 2014, podaným u Městského soudu v Praze, který byl doručen Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 8. 2014, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích) ve věci výše označené.

Navrhovatel uvedl, že dané řízení probíhá již více než šest měsíců, přičemž se jedná o řízení s přednostním projednáním (nečinnost správního orgánu k vydání rozhodnutí). V řízení podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jsou navíc obecně zkrácené lhůty. Od podání samotné žádosti o informace ze dne 16. 3. 2013 již přitom uplynul více rok a pět měsíců. Současně navrhovatel zaslal i druhou žádost o opatření proti nečinnosti, kterou dle jeho slov žalovaný správní orgán dodnes nijak nevyřídil. Navrhovatel se tedy domnívá, že celková délka řízení s přednostním projednáním je za těchto okolností již nepřiměřená k předmětu řízení, a proto navrhuje, aby byla stanovena lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu, který je příslušný ve věci rozhodnout. Ve vyjádření zrekapitulovala dosavadní procesní postup městského soudu v dané věci.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal žalobu u městského soudu dne 3. 2. 2014. Usnesením ze dne 24. 2. 2014 městský soud navrhovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku. Dne 7. 3. 2014 vznesl navrhovatel námitku podjatosti všech soudců správního úseku městského soudu, dne 14. 4. 2014 byl spis 6 A 26/2014 předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o uvedené námitce podjatosti a usnesením

ze dne 28. 5. 2014, č. j. Nao 163/2014 - 29, Nejvyšší správní soud rozhodl, že soudci městského soudu JUDr. Karla Cháberová, JUDr. Naděžda Treschlová a Mgr. Jiří Lifka nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování dané věci. Dne 12. 6. 2014 byl spis 6 A 26/2014 vrácen městskému soudu. Dne 15. 7. 2014 byl navrhovatel opakovaně vyzván k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby. Soudní poplatek navrhovatel uhradil dne 29. 7. 2014. Dne 5. 8. 2014 soud zaslal žalovanému žádost o správní spis a o vyjádření k žalobě. Dne 6. 8. 2014 podal navrhovatel nyní posuzovaný návrh dle § 174a zákona o soudech a soudcích.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věci po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Nelze přehlédnout, že proces dokončení nezbytných přípravných úkonů oddálil i sám navrhovatel tím, že ve věci vznesl námitku podjatosti všech soudců správního úseku městského soudu, o níž následně rozhodoval Nejvyšší správní soud. Vznesení takové námitky je samozřejmě nepopíratelným právem navrhovatele, ten však zároveň musí být srozuměn s tím, že bezdůvodným uplatněním uvedeného práva *de facto* prodlouží dobu nezbytnou k přípravě věci k projednání. Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů neshledal ve věci průtahy, a proto návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu